

Publicerad 2011-01-10 10:19 av Zandrah

Tröskeln

Jag stirrar på den, skräckslagen och lättad på en och samma gång.

Den var nu halvvägs upp till taket.

Jag såg på den stolt och förtvivlat på en och samma gång.

Jag hade ju byggt den själv.

Lager på lager.

Steg för steg.

Helt plötsligt var den nu halvvägs upp till taket.

Den var min och jag var nöjd.

Trodde att det var okej att vara blasé

och att stå kvar här helt passé.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Zandrah med Poeter.se id #14088 innehar upphovsrätten